

MALDOS IR VIEŠPATIES GARBINIMO TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS

Šv. Kazimiero parapija

2018m. sausis

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS:

- ***Kad krikščionys ir kitos religinės mažumos Azijos kraštuose galėtų laisvai išpažinti savo tikėjimą pilnoje laisvėje.*** (popiežiškoji sausio mėnesio intencija)
- Kad Jėzaus parodytas savęs nužižeminimas krikšto metu taptų pavyzdžiu visiems krikščionims kaip vesti jų gyvenimus.
- Kad mūsų įstatymų sudarytojai turėtų išminties ir drąsos palaikyti sąžinės teises, tuo apsaugodami visus žmones, kad jie nebūtų prievarta verčiami pažeisti jų moralės ir tikėjimo įsitikinimus.
- Kad visas racizmas, fanatiškumas ir visi išankstinio nusistatymo elgesiai būtų pašalinti iš mūsų pasaulio.
- Kad kūrinijos lobiai - Dievo mums duotos brangios dovanos - būtų palaikomi, įvertinami ir visiems prieinami.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantis įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad mūsų parapijos bendruomenė toliau augtų nuolat siekdama būti viena su Kristumi, puoselėdama tarpusavio draugystes, ir rodydama dosnumą vargšams.
- Kad sutuoktinių poros gautų malones gyventi bendrąjį gyvenimą ištikimai, šventai, ir su džiaugsmu.
- Kad visi, kurie meldžiasi, būtų užtikrinti maldos galia.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

sausio 5d. – **Pirmojo mėnesio penktadienio Eucharistijos garbinimas ryte** 8:00 - 9:00v.r. bažnyčioje

sausio 10d. – **Eucharistijos garbinimas vakare**, 6:00-7:00v.v. bažnyčioje

sausio 14d. – **Blynų pusryčiai**, 8:30v.r. -1:30v.p.p. svetainėje

SAUSIO MĖNESIO ŠVENTASIS

ŠV. HILIARAS IŠ POITIERS

vyskupas, daktaras
(? 315- 367)

sausio 13d.

Suteik mums, tuomet, proto šviesos suprasti Šventraščio žodžių prasmę, gerbiant jo doktriną ir pasitikint jojo tiesa. Duok, kad išreikštume kitiems tai, ką tikime.

(Šv. Hiliaras iš Poitiers)

Hiliaras gimė pagonių šeimoje Poitiers, Prancūzijoje. Plačiai išsimokslinęs filosofijoje ir klasikoje, Hiliaras apsivedė. Kartu su žmona susilaukė dukros Afros. Studijų metu jis skaitė Šventrašty, ir ilgainiui tai jį privedė prie išvados ir tikėjimo, jog buvo tik vienas Dievas, kurio Sūnus tapo žmogumi, mirė ir prisikėlė iš numirusiųjų, kad išganyti visą žmoniją. Hiliaras, kartu su žmona ir dukra, buvo pakrikštyti krikščioniais.

Žmonės, kurie pažinojo Hiliarą, matė jį kaip draugišką, nuolankų ir dosnų vyrą, ir išrinko jį būti jų vyskupu 353 metais. Netrukus jam teko kovoti prieš Arianizmo herezijas, kurios neigė Jėzų Kristų esantį Dievu. Tuo metu šie teigimai buvo tiek politinės, tiek teologinės problemos, ir dėl jo nepalaužiamo gynimo Bažnyčios doktrinos Hiliaras kentėjo tremtį daugelį metų.

Hiliaras buvo vienas labiausia vadovaujančių bei gerbiamų teologų jo laikmetyje. Vakarų vyskupai jį pripažino savo vadovu kovoje prieš Arianizmą. Vyskupai jam davė titulą „Kristaus dievybės gynėjas,“ o jo priešai jį vadino „ramybės drumstytoju.“ Hiliaras gerbiamas kaip vienas didžiųjų Vakarų bažnyčios daktarų.

Šaltiniai: SAINTS AND FEAST DAYS, Loyola University Press; 365 SAINTS by Woodeene Koenig-Bricker
IN HIS LIKENESS, by Rev. Charles E. Yost, SCI, STL; SAINT OF THE DAY, Leonard Foley, O.F.M., Editor

IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO

Vienatinis Dievo Sūnus

#444 Dviem iškilmingais – Kristaus Krikšto ir Atsimainymo – momentais Evangelijos perduoda Tėvo žodžius, kuriais Kristus vadinamas Jo „mylimuoju Sūnumi.“ Jėzus pats save vadina Viengimiu Dievo Sūnumi ir tuo titulu patvirtina savo amžinąjį buvimą. Jis reikalauja tikėjimo vardan „Viengimio Dievo Sūnaus.“ Šis krikščionių išpažinimas nuaidėjo jau priešais Nukryžiuotąjį Jėzų stovinčio šimtininko šūksnyje: „Iš tikro šitas žmogus buvo Dievo Sūnus!“ Tik Velykų slėpinyje tikintysis gali tikrai suvokti, ką reiškia „Dievo Sūnus.“

#445 Po Prisikėlimo dieviškoji sūnystė pasirodė Jo šlovingo žmogiškojo asmens galybe, nes „šventumo Dvasia per prisikėlimą iš numirusių“ Jis buvo pristatytas „galingu Dievo Sūnumi.“ Apaštalai galės liudyti: „Mes regėjome Jo šlovę – šlovę Tėvo Viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos.“

Šaltinis: katekizmas.lcn.lt

KO LAUKĖ RAUPSUOTASIS

žiūrėti: Lk 5, 12-16

Mes visi turime vilties sėklą. Mes trokštame geresnės ateities, sveikatos, ramybės ir taikos. Kasdien susiduriame su tikrove, jog tikroji viltis yra ne vien tik kažkoks dalykas, bet kažkas. Atskleidęs Savąjį veidą per Sūnų, Dievas Tėvas atėjo mūsų sutikti, ir mūsų viltis įsišaknija Jo Sūnuje, gimusio Betliejuje prieš du tūkstančius metų. Jis mirė ir prisikėlė už mus, ir Jis mums užtikrina, jog mirtis neturi paskutinio žodžio. Jis yra toji viltis, kurią turime skelbti visiems. Didžiausioji mūsų pasaulio liga yra liūdesys, abejingumas ir vienatvė. Lyg išdžiūvusi žemė belaukianti vandens, pasaulis laukia tų, kurie skelbs viltį.

Dievas mus išrinko skelbti šią viltį. Jis suteikė mums jėgų Jį sekti, ir įdiegė norą mūsų širdyse mylėti šią sužalotą žmoniją. Viltis, gyvenanti mumyse, turi tapti meile, kuri pasireiškia veiksmais, darbais ir gyvenimu. Jėzus mums sako dalintis visu gyvenimu ir savimi, o ne tik gabalėliu savęs ar keliomis darbo valandomis. Jei nesidaliname gyvenimu ir negyvename kitiems, jis pranyks iš mūsų rankų. Mes turime siekti būti gyva ir veikli Bažnyčia, kuri myli žmoniją.

Jei norime tarnauti Kristui per Jo narius, per varguolius, turime būti įsimylėję į Dievą, būti beprotiškai Jį įsimylėję! Galia veikti kyla mums „įsimylėjus“ į Dievą labiau negu į bet ką kitą, labiau negu į vyrą, ar žmoną, ar vaikus, ar šeimą. Jie visi yra Dievo dovanos, ir kuo daugiau atsiliepiame Dievui visa širdimi ir į Jį žiūrime, tuo daugiau jos tampa dar brangesnės. Varguolis, nežiūrint kuriuo drabužiu jis apsivilkęs, visuomet yra Jėzus Kristus, stovintis su atviromis žaizdomis ir su krauju, tekančiu link žmonijos. Jis yra kiekviename sergančiame ar į nevirtį puolusiame žmoguje.

Taigi jūs, kurie esate toji gyvoji viltis, esate pašaukti Jį priimti ir Jam nusišypsoti. Jūs esate pašaukti išjudinti savo tikėjimą ir pradėti vaikščioti meilės takais pasaulyje. Tėvas mus kviečia dirbti kartu ir ugdyti šią viltį - prisikėlusį Jėzų - sužalotoje žmonijoje, kuri laukia vėl išvysti šviesą. Prašykime kūdikėlio Jėzaus suteikti mums malonę apmąstyti Jo veidą ir Jo širdį; apmąstyti ir matyti Jį, kuris yra akyse ir veiduose visų, kuriuos kasdien sutinkame. Lai Jis mums duoda tokią skurdžią, paprastą, laisvą ir gerą širdį kaip Jo paties, nes tuomet ką besutiksime gyvenimo kelyje, jis matys Jėzų švytintį mumyse.

Autorė: Motina Elvira Petrozzi,

Ji įsteigė Comunita Cenacolo bendruomenę, kuri turi šešiasdešimt-dvejus namus penkiolikoje kraštų ir į juos priima pasimetusius ir puolusius į nevirtį.